

Nr 64.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1927 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 12, 13 och 15 §§ i lagen den 5 juni 1909 (nr 53 s. 1) angående husbehovsskogar inom vissa områden.

I en till riksdagen den 21 januari 1927 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 44 har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga därvid fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 12, 13 och 15 §§ i lagen den 5 juni 1909 (nr 53 s. 1) angående husbehovsskogar inom vissa områden.

Förslaget är av följande lydelse:

Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 12, 13 och 15 §§ i lagen den 5 juni 1909 (nr 53 s. 1) angående husbehovsskogar inom vissa områden.

Härigenom förordnas, att 12, 13 och 15 §§ i lagen den 5 juni 1909 angående husbehovsskogar inom vissa områden skola erhålla följande ändrade lydelse:

12 §.

Skär avverkning å särskild eller samfälld husbehovsskog i strid mot bestämmelserna i denna lag, vare straffet böter från och med tjugufem till och med tvåtusen kronor.

Då till straff dömes, skall tillika det avverkade virket, där det ligger å skogen kvar eller, om det är bortfört, fortfarande är i avverkarens besittning, tagas i beslag och dömas förbrutet. Undgår dylikt virke beslag, är

den, som låtit verkställa avverkningen, skyldig att utgiva ersättning med belopp, motsvarande värdet av samma virke.

Innefattar förseelse, varom här är fråga, förbrytelse mot allmänna strafflagen, skall gärningen bedömas enligt vad i 4 kap. 1 § strafflagen är för likartat fall stadgat. Förskyller förseelsen påföljd enligt andra stycket, varde ock den påföljd ådömd.

13 §.

Allmänne åklagaren samt vederbörande förvaltande tjänstemän vid skogsstaten äge lika behörighet att åtala förseelser, varom i 12 § sägs, samt att med beslag belägga virke, som skall anses förbrutet. Sistnämnda befogenhet tillkomme jämväl skogsstatens bevakande tjänstemän; har någon av dem gjort beslag, skall han, så snart ske kan och senast inom fjorton dagar, göra anmälan därom hos någon av de åtalsberättigade.

Varder ej inom sextio dagar, från det beslaget skedde, åtal i laga ordning anställt, vare beslaget förfallet; ägande förvaltande tjänsteman vid skogsstaten att, innan åtal anhängiggjorts, häva beslag, som verkställts av bevakningstjänsteman.

15 §.

Böter och vite, vartill någon enligt denna lag fälles, ävensom genom försäljning av förbrutet virke uppkommen behållning och utdömd ersättning för virke, som undgått beslag, tillfalla lappmarkernas med flera områden skogsvårdsfond.

Försäljes i beslag taget virke, innan det dömts förbrutet, skall, till dess frågan därom blivit slutligen avgjord, försäljningssumman nedsättas i riksbanken på sätt särskilt är stadgat; och skall om sådana medels insättning i bankinrättning vidare gälla vad i 160 § utsökningslagen sägs.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1928, dock att äldre lag skall tillämpas i fråga om avverkning, som ägt rum före nyssnämnda dag.

Det förevarande förslaget, vilket avser införande av vissa ändrade bestämmelser i fråga om ansvar för bestridande av olaga avverkning samt beträffande rätten att åtala dylik förseelse och att taga i beslag olagligen avverkat virke, ansluter sig till det av Kungl. Maj:t i proposition nr 43 framlagda förslaget till lag om vård av vissa skogar inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker med flera områden.

Vid sådant förhållande och under erinran att utskottet i utlåtande nr Bihang till riksdagens protokoll 1927. 10 saml. 23 häft. (Nr 63—64.)

Utskottet.

63 avstyrkt antagande av sistnämnda lagförslag får utskottet jämväl avstyrka det nu i förevarande proposition nr 44 framlagda förslaget.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande proposition icke måtte vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 5 maj 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

O. NILSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Sederholm, Norin, Gabrielsson, Andersson* i Fältenborg, *Eriksson* i Ljusdal, *Kropp, Alexander Nilsson* och *Valfrid Eriksson* samt
från andra kammaren: herrar *Nilsson* i Tånga, *Sköld, Gustafson* i Vimmerby, *Olsson* i Rödningsberg och *Lindgren*.
